

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor: Adéla Cihlářová

Název práce: Partido Justicialista: případ provincie Chaco

82 stran bez příloh

Charakter tématu a vymezení práce

Autorka A. Cihlářová se ve své práci věnuje relevantnímu tématu stranické institucionalizace Partido Justicialista (PJ) ve vybrané (a relativně opomíjené a periferní) argentinské provincii Chaco, kde strávila svůj studijní pobyt. Dle vymezení na s. 1 se autorka hodlá zaměřit na období 2003 až 2013, tedy na období kirchnerismu, kdy bude zkoumat zejména guvernérské volby a volby do zákonodárného sboru provincie Chaco a podle nastavených kritérií hledat odpověď na otázku, zda dochází k posílení či oslabení institucionalizace PJ.

Na s. 3 A. Cihlářová definuje výzkumné otázky, které se váží na volební výsledky, na rutinizaci a poslední otázka (stylisticky nedobře vystavěná) se zaměřuje na samotnou institucionalizaci. V neposlední řadě je třeba zdůraznit tři kritéria zvolená autorkou pro analýzu případu PJ v Chacu, jedná se o volební a organizační stabilitu, tzv. přidanou hodnotu a rutinizaci. Na s. 2 autorka uvádí, že se jedná o kritéria, jež vycházejí z práce Stevena Levitskyho, zároveň však uvádí, že Levitsky kritérium „volební a organizační stability úplně opomněl“. (s. 2)

Teoreticko-metodologické zakotvení a práce se zdroji

Z hlediska teoretického rámce se autorka opírá o koncept institucionalizace politických stran, resp. lavíruje mezi institucionalizací stran a stranických systémů, což může být v některých částech matoucí. A. Cihlářová se v této pasáži věnuje podrobnému představení jednotlivých kritérií institucionalizace (již jen stran) s důrazem na přístup Stevena Levitskyho. Celkově teoretickou pasáž považuji za solidní základ pro následující empiricko-analytickou část.

Metodologii se A. Cihlářová věnuje v první kapitole čítající pouze dvě strany, kde vysvětluje volbu intrinsitní případové studie. Příliš autorka však nevysvětluje metodu dotazování, která má samozřejmě celou řadu podob. Autorka v metodologické části čerpán výhradně ze dvou českých dostupných zdrojů (Hendl, Druhlák). Je škoda, že se A. Cihlářová nevěnovala podrobněji představení výzkumného designu předložené práce. Otázkou pro mě zůstává, proč je zkoumání na úrovni provincie relevantní pro úroveň celonárodní, plus, jak moc je relevantní právě provincie Chaco, neboť nepředpokládám stejnou významnost všech argentinských provincií pro celostátní argentinskou politiku. Částečně, ne však úplně dostatečně, se tomuto autorka věnuje v podkapitole 3.1.

Autorka nashromáždila velmi solidní množství zdrojů. Je třeba podotknout, že autorka pracuje s literaturou relevantní, téměř výhradně anglofonní a hispanofonní provenience. Taktéž citační norma je bez problémů.

Struktura práce

Celková struktura práce je vzhledem k vytyčeným cílům logická a vyvážená (snad s výjimkou dvou nezvykle krátkých kapitol – první a páté). Úvod práce (s. 1 až 7) je napsán dobře, zahrnuje potřebné odborné náležitosti, jako je mj. tematické vymezení, představení struktury práce či reflexe tématu v odborném prostředí.

Z hlediska kapitol, ke kterým jsem se ještě výše nevyjádřila, autorka třetí kapitoly věnuje popisu PJ na celostátní úrovni. A. Cihlářová se zde zabývá vztahem mezi centrem a provinciemi, fragmentací PJ a posléze přistupuje k samotné analýze prezidentských klání. Z hlediska obsahového v těchto pasážích neshledávám závažnějších pochybení. Následující, čtvrtá, kapitola popisuje specifika provincie Chaco a roli PJ a formování vlád na úrovni této provincie. Tato část též obsahuje zásadní analytické pasáže (4.4), v nichž autorka přistupuje k propojení s teoretickým rámcem. Pátá kapitola trochu vykrádá potenciál pro samotný závěr, je otázkou, zda by nebylo vhodnější samotnou interpretaci výsledků připojit k jednotlivým podkapitolám (4.4.1 až 4.4.3). Závěr shrnuje text a zodpovídá výzkumné otázky a cíle práce.

Formální stránka

Předložený text po formální stránce obsahuje některá zbytečná a snadno odstranitelná pochybení, místy se objeví překlepy, špatné skloňování (např. s. 2, 11, 59), typografické chyby (např. s. 13), nesprávné psaní španělského „ñ“. Stylisticky je text na průměrné úrovni. Oceňuji pak především značné vylepšení textu v průběhu jeho psaní. Nejsou mi však jasné velké mezery (volné části stránek) mezi některými podkapitolami (např. 2.3, 3.2), práce pak vypadá jako uměle natahovaná.

Závěrem

I přes výše zmíněné kritické poznámky, práce jako celek splňuje kritéria kladená na tento typ závěrečných prací. Autorka ve svém textu projevila dobrou orientaci v tématu, dokázala vymezit základní teoretické koncepty a s nimi dále pracovat. Ačkoli v posudku zmiňuji některé dílčí nedostatky, žádný z těchto nedostatků nepovažuji za fatální a celkově tedy práci bez problémů doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 31. 5. 2016.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.